

Збудуємо пантеон героїв, гідний їхньої пам'яті

Сьогодні – відкриття першої черги збірного пантеону героїв УПА в урочищі Гурби

Пам'ять полеглих на Гурбах здолбунівчани вшановують ще з початку 90-их років. Тоді спільними зусиллями районних організацій Товариства української мови ім. Т. Г. Шевченка, НРУ за участі багатьох небайдужих людей в Гурбенському лісі було знайдено та впорядковано п'ять братських могил вояків УПА. Пізніше зусиллями влади та гро-

мадськості споруджено дерев'яну каплицю.

Чимало роблять для того, аби належним чином облаштувати місце спочинку загиблих повстанців райдержадміністрація та районна рада і зараз. Тут споруджено Свято-Воскресенський чоловічий монастир. Щороку у квітні у Гурбах відбуваються урочистості з нагоди вшанування

пам'яті полеглих. Гурбенські ліси стали місцем військово-патріотичного виховання юні району. Тут старшокласники проходять щорічне табування за курсом допризовної підготовки.

Матеріали, приурочені відкриттю першої черги збірного пантеону героїв УПА, читайте на 2-ій сторінці.

*І вдарив бій, преславний бій, -
Бій зла з добром, зими з весною,
Бій тьми із сонцем золотим,
Неволі з волею святою...*

**(Із пісні "Шумів-веснів
Гурбенський ліс")**

У квітні 1944 року на теренах нашого краю, поблизу села Гурби, відбулось найбільше в історії Другої світової війни протистояння борців за волю і незалежність України із військами радянської карально-репресивної системи. У смертельному нерівному двобої зійшлися частини Військової округи "Богун" УПА-Північ, щойно сформовані на Кременеччині повстанські відділи УПА-Південь і добре озброєні, в декілька разів чисельно переважаючі повстанські, частини радянських внутрішніх та прикордонних

військ НКВС. Бійці УПА мужньо відбивали атаки енкавееців, чимало їх загинуло у цьому жорстокому бою.

Шістдесят третю весну шумить над їх останками Гурбенський ліс. Стільки ж часу тисячам людей не дають спокою сумління і пам'ять, котрі вимагають, щоб врешті належну данину шани було віддано кожному борцеві за вільну і незалежну Державу, впорядковано поховання загиблих патріотів і розкрито правду про діяльність національно-визвольного руху.

Результатом їх зусиль і прагнень, актом утвердження історичної справедливості стане відкриття 18 травня ц. р. в Гурбах першої черги збірного пантеону героїв УПА.

**(За матеріалами книги О. Тищенка
"Гурби: квітень 1944-го").**

Слово учасникам подій

На благословенній волинській землі є багато святих для кожного українця місць, окроплених кров'ю борців за волю і незалежність України. Одне з них знаходиться в урочищі Гурби, де 63 роки тому проти п'яти тисяч погано озброєних патріотів-українців було кинуте в бій 30-тисячну армію військ НКВС, яка мала на озброєнні бронетехніку, артилерію і авіацію.

Своїми думками з приводу гурбенських подій діляться активісти національно-визвольного руху, колишні вояки ОУН-УПА.

Ігор СОЛТИС, голова районної організації Конгресу українських націоналістів:

- Часто відвідую гурбенські місця. Ще до здобуття незалежності Україною доводилося разом з активістами Руху вшановувати пам'ять воїнів УПА. Пам'ятаю і досі, як ми впорядковували братську могилу повстанців, як робили насип до її підніжжя, ставили дерев'яний хрест, як з групою народних депутатів України, представниками влади проводили закладку наріжного каменя підбудівництва Свято-Воскресенського чоловічого монастиря, який нині прикрашає це священне місце.

Відкриття першої черги збірного пантеону героїв УПА в Гурбах - то наше визнання подвигу славних патріотів України, які поклали своє життя на вівтар свободи і незалежності.

Похвальним є те, що представники влади - голова РДА Світлана Ніколіна, голова районної ради Василь Тимошук роблять все можливе, аби збірний пантеон героїв-повстанців став ще одною архітектурною спорудою, до якої ніколи не заросте стежка вдячних нащадків.

Микола БУГАЙЧУК, колишній зв'язковий ОУН-УПА:

- Чимало зазнала утиску і поневірянь наша родина. Смерть вирвала із життя моїх братів - воїнів УПА. Гтлерівці спалили нашу хату. Ми опинилися просто неба. Та завдяки милосердним людям якось вижили, стали на ноги, хоча довелось багато скуштувати горя. Але не стали на коліна перед більшовицькою системою. За що і поплатилися.

Усім своїм єством проймаюся любов'ю до України, її мови і культури, завжди беру участь в заходах з вшанування вояків УПА у Гурбах.

Борис МАКАРЕЦЬ, колишній вояк ОУН-УПА:

- Все нові і нові сторінки з історії Гурб відкриваються перед нами сьогодні. Адже тут за нашу незалежність загинули патріоти України, які чинили опір в нерівному бою з регулярними військами НКВС.

Добре знаю про ці події в Гурбах. Щороку із своїми побратимами приїжджаю сюди, аби схилити голову перед прахом загиблих, віддати данину шани світлій пам'яті героїв. На урочистостях з вшанування вояків стою у почесній варті біля братської могили.

Євген ПОЛУШКО, колишній вояк ОУН-УПА:

- Завжди любив і шанував Україну. Разом з активістами національно-визвольної боротьби вів пропагандистську роботу за волю і незалежність України, активно виступав проти більшовицького терору.

Ніколи не забуду роки становлення незалежності, бо саме тоді ми - "Просвіта" і НРУ - піднялися, аби висловити своє невдоволення тодішній комуністичній владі. Великих заслуг у цьому не маю. Просто, як українець, я із своїми побратимами робив усе можливе, аби наблизити день незалежності.

Володимир МАТВІЙЧУК, член ОУН-УПА з 1944 року, зв'язковий:

- Справа нащадків козацької слави, які заклали фундамент першої Української незалежної держави, не вмерла, знайшовши своє продовження у діяльності безсмертної УПА.

Я, як і більшість моїх побратимів, з великою повагою і вдячністю ставлюся до загиблих в урочищі Гурби, проїняв-

Михайло ДАЦЮК, голова районного братства вояків ОУН-УПА:

- Хочу сказати прямо, що національно-визвольні сили перемогли, здобули волю і незалежність України. Звичайно, тисячі постраждали, але вистояли і впливали золоту сторінку в історію нашої держави.

Не стояв осторонь цієї героїчної справи і я. За націоналістичну пропаганду десять років провів у таборах. Всього було у моєму житті. Нині веду активну роботу серед молоді по залученню її до героїко-патріотичної діяльності.